

Iertarea

Nelu Preda

Sunt fiul Tatălui Ceresc, cu toți m-ați osândit,
Pe cruce să mă răstignesc, în cuie pironit!
Cu toții tare v-ați mirat, când eu am înviat,
În zilele lui Ponțiu Pilat, trei zile după ce am decedat.
Minunile ce le-am făcut, v-au umplut de uimire,
Și pentr-o zi mi-ați arătat, atâta prețuire,
Când intrând în Ierusalim, în ziua de Florii,
Voi m-ați întâmpinat sublim, cu-atâte-alegorii.
Dar totul l-ați uitat apoi, precum niște copii,
Ce fac doar pasul înapoi sătui de jucării!
Baraba-a fost neprețuit în ochii voștri orbi,
Când m-ați disprețuit, cu croncăit de corbi!
Dar eu vă iert, căci n-ați știut, ce faceți și ce spuneți,
N-am să vă cert, căci v-am iubit, indiferent ce faceți.
Ne-om revedea în ceas spășit, târziu, al judecății
Ce-oi face-o pentru vii și morți, în numele dreptății!
Răgazul nu îl știu nici eu, doar Tatăl cel Ceresc,
Îl știe, numai Dumnezeu, pân-atunci vă iubesc!